

Chuqat 5782 חֻקַּת

Schriftlezingen: Bamidbar/ Num. 19:1 - 22:1, Shoftim/ Ri. 11:1-33, Hebr. 13:1-13

Chukat (= "wet van") begint met het proces van het verbranden van de rode vaars en het gebruik van haar as voor zuivering. Het vertelt ook de verhalen over de dood van Mirjam en Aharon, het slaan door Moshe op de rots om water voort te brengen, een plaag van giftige slangen en gevechten tegen de Emoritische koningen Sichon en Og.

Onze parshe begint:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר: זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר דְּבַר |
אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ פָּרָה אַדְמָה תְּמִימָה אֲשֶׁר אֵין-בָּהּ מָוֶם אֲשֶׁר לֹא-עֲלָה עָלֶיהָ עֵל:

HaShem sprak tot Moshe en Aharon: Dit is de wet van de Torah die HaShem bevolen heeft zeggende: spreek tot de Bnei Yisrael en zij zullen nemen naar jou een koe, compleet rood, waarin geen gebrek is en waarop geen juk geplaatst is.

Adumah t'mimah = compleet rood.

Omdat het vers specificceert dat de koe vlek-vrij moet zijn, is het duidelijk dat het woord temimah, volledig, de roodheid bepaalt, in plaats van haar fysieke gezondheid (*Mizrachi*). De koe moet zo volledig rood zijn dat zelfs twee haren van een andere kleur [samen gevonden] haar diskwalificeren (*Rashi*).

Er wordt hier gesproken over een choq, dat is een wet. Deze chuqim moeten we doen, terwijl er in de Peshat geen uitleg wordt gegeven – we zullen dus niet alles begrijpen.

Op de website van Mayaan vond ik: Het woord choekiem [חֻקִּים], is verwant aan het woordje chakak [חָקַק] dat inkerven betekent. We komen dit ook tegen in Jesaja 49:16 waar staat "*Ik heb je in mijn handpalm gegrift*". Dus de choekiem zijn gegrift, gegraveerd, stevig vastgelegd. Deze choekiem nu zijn de moeilijkste geboden die Torah kent. Zowel Joden als Christenen hebben hier de meeste moeite mee, waarom? Omdat ze niet logisch zijn. Wat is er logisch aan: "*U mag geen kleding dragen van tweeërlei weefsel, van wol en linnen samen.*" (Deut 22:11). En toch vraagt de Eeuwige dit van zijn volk. Waar blijkt geloof, waar blijkt vertrouwen? Daar waar je iets niet logisch kunt verklaren en toch doet wat er geleerd wordt. Daar breng je a.h.w. de wetenschap terug tot de positie waar ze hoort: aan de voeten van de Allerhoogste.

Yochanan ben Zakkai – het hoofd van het Sanhedrin t.t.v. de verwoesting van de Tempel in het jaar 70 – werd gevraagd door een niet-Jood: hoe zit het met dit ritueel – het lijkt wel magie? Je weet niet waarom je het doet, maar je doet het toch. Hij antwoordde: zoals bij bepaalde ziekten we iemand blootstellen aan de rook van bepaalde wortels en hem met water besprengen, zo ongeveer moet je dit ook zien.

Zijn leerlingen vroegen daarop: Interessant dat u dit zo uitlegt, maar kunt u het aan ons dan niet wat dieper uitleggen? Hij antwoordde: Dit moet je niet willen uitleggen. Deze niet-Jood

krijgt een uitleg, dat is wat ze nodig hebben, maar voor ons is het voldoende om te weten dat G-d het ons heeft opgedragen, terwijl het niet uit te leggen is.

Sommige dingen leggen we uit aan mensen omdat we denken dat het is wat zij nodig hebben. Maar wat wij nodig hebben is dat we op G-d vertrouwen en dat we Zijn onderwijs tot ons nemen en dat we het uitvoeren. Dat hoeven we niet altijd tot in den treure te verklaren.

Als 2^e, dit ritueel van de Rode Vaars is zeer belangrijk, want zonder de as van deze vaars was de Mishkan of de Tempel niet te heiligen. Zonder de Rode Vaars zal ook in deze tijd de Nieuwe Tempel nooit ingewijd kunnen worden. Zonder dit reinigingswater kan iemand die een dode heeft aangeraakt nooit meer rein worden.

Het wassen van een dode is overigens een grote Mitzvah in het Jodendom, maar wie dat doet heeft zonder de as van de Rode Vaars geen gelegenheid om volledig rein te worden. Het is dus een zeer belangrijk gebeuren.

Tot nu toe zijn er 9 Rode Vaarzen geweest vanaf het begin van de Mishkan tot en met de verwoesting (Churban) van de Tempel in het jaar 70. Dus die as werd heel spaarzaam gebruikt. Daar moest je lang mee doen. Blijkbaar werd er veel water gebruikt t.o.v. de as. Een volgende Rode Vaars zou de 10^e zijn. Misschien heeft dit ook wel een bijzondere betekenis.

Voor deze ongelofelijk belangrijke Mitzvah, die heenwijst naar hereniging en opnieuw opgenomen worden in de gemeenschap van Israel, moeten minstens 3 priesters onrein worden, om dit uit te voeren. Dit is een heel interessant gegeven.

De vaars moet verbrand worden. De priester neemt majoraan, cederhout en een rode draad en werpt dat in het vuur waarin de koe wordt verbrand. Dan moet iemand de as verzamelen, dit moet een rein persoon zijn. Je mag dus niet zeggen: o het is niet zo'n mooie job een onreine kan dat ook wel! Ook die persoon wordt onrein en moet zijn kleren wassen en is onrein tot de avond.

Dus 3 mensen die rein zijn als ze beginnen met de dienst, worden in het uitvoeren van de dienst onrein. Ze moeten zich ook wassen ... een zeer interessant iets. Onrein \neq zonde, want ze doen een mitzvah – een gebod van G-d – en dat is het tegenovergestelde van zondigen. Het gaat om een daad waarmee we iets doen waarmee we wel degelijk een bepaalde smet op onszelf halen, om vervolgens iets groots te bereiken. Zonder deze daad is er geen reiniging mogelijk voor degenen die onrein geworden zijn door een dode.

Het lijkt me dat dit een belangrijke les is die we moeten meenemen en die we ook leren van onze Mashiach Yeshua. Hij is nog steeds de 'Melaatse', want zegt Jes. 53, de plaag is op hem. Hij was niet bang om naar plaatsen te gaan waar je onrein kan worden. Hij was het die niet schroomde om de ultieme onreinheid – de dood zelf – in te gaan, om er levend uit te komen, om er leven voor ons uit te halen.

Worden wij zo ook niet opgeroepen om niet bang te zijn om ons uit te strekken naar mensen toe, naar onze gemeenschap toe, om reinheid en leven te brengen, ook als dat ons in een

ongemakkelijke positie kan brengen. Als dat ons smet of blaam kan brengen zoals het voor deze priesters was.

Dus laten we daarin ook een les leren. Laten we daarin ook moedig zijn als we ons werk doen. We weten dat we gereinigd zijn en geheiligd door het bloed van onze Mashiach Yeshua. Hij is eigenlijk het ultieme offer – de ultieme Rode Vaars. We weten dat er reiniging en heiliging is voor ons. Daarom mogen wij daarin ook die taak oppakken om als een reine aan onze missie te beginnen. Ook als dat betekent dat we er onrein uitkomen. Uiteindelijk is er weer reiniging voor ons.

Hierbij denk ik aan het volgen van de Joodse Yeshua haMashiach, waarmee we buiten het christelijke legerkamp komen. Zie Hebr. 13:11-13 *Want van de dieren waarvan het bloed als verzoening voor de zonde door de hogepriester het heiligdom werd binnengedragen, werden de lichamen buiten de legerplaats verbrand (Dat was b.v. met Yom haKippurim). Daarom heeft ook Yeshua, om door Zijn eigen bloed het volk te heiligen, buiten de poort geleden. Laten wij dan naar Hem uitgaan buiten de legerplaats en Zijn smaad dragen.*

Kleren maken de man

In onze parshe (Num. 20:23-29) lezen we over de dood van de hogepriester Aharon. En hoe gebeurde dat? Hij beklom met zijn broer Moshe en zijn zoon Elazar de berg Hor. Daar moest hij zich ontdoen van zijn waardigheid en glorie als hogepriester. Er staat immers in Ex. 28:2: **וַעֲשִׂיתָ בְּגָדֵי־קֹדֶשׁ לְאַהֲרֹן אָחִיךָ לְכְבוֹד וּלְתַפְאֳרָתוֹ** – en gij zult maken heilige kleren voor Aharon jouw broer voor eer en heerlijkheid. Aharon verliest dus op de berg Hor zijn kleding die hem waardigheid en eer geven. En waar ligt de berg Hor? Op de grens van Edom, Numeri 20:23. Dit is profetie vrienden. De Torah is immers het belangrijkste profetische boek. Waaruit weten we dat? Uit Deuteronomium 34:10 waar we lezen: En er stond geen “profeet” meer op in Israëel gelijk Moshe, dien HaShem gekend had van aangezicht tot aangezicht **וְלֹא־יָקָם נָבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כַּמֹּשֶׁה אֲשֶׁר יָדְעוּ יְהוָה פָּנִים אֶל־פָּנִים:**

Oke, nu terug naar Aharon op de grens van Edom waar hij zijn eer en glorie verliest. Dit is profetie voor de Mashiach. Want het woord mashiach wordt voor het eerst gebruikt bij Aharon in Lev. 4:3: ‘hakohen mashiach’. Hij verliest dus zijn eer en glorie op de grens van Edom. En waar bevindt de Mashiach zich volgens rabbijnse geschriften? In de poorten van Rome. En Rome wordt in Rabbijnse literatuur gezien als Edom. Zien we de overeenkomst tussen Aharon die zijn eer en glorie verliest in Edom en Yeshua die zijn eer en glorie is kwijtgeraakt in het Edomitisch Roomse christendom?

Maar wie zijn het die Yeshua nu weer Zijn echte kleding kunnen teruggeven? Dat zijn wij, de gelovigen in Edom. Dat leren we uit Ex. 28:4. Daar lezen we dat het volk de kleding moet maken die Aharon kavod en tiferet geven. Want we lezen in 28:4: En dit zijn de kleren die “zij” maken zullen - **וַיַּלְבֵּשׁוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ**. En welke kleding is het die wij als volk aan Yeshua moeten teruggeven? Zijn Joodse kleding! Denk hierbij aan Jozef, die van buiten compleet Egyptisch was geworden en daardoor onherkenbaar voor zijn broers. Dit is ook profetie voor deze gang van Yeshua in de ballingschap.

Samenvatting

Yeshua is door het christendom onder leiding van Rome veranderd in een christelijke Jezus. Vandaag worden wij geroepen om Hem Zijn Joodse kleding terug te geven door onze vereniging met Judah. En in die vereniging met Judah komen wij tot onze volheid. En als de volheid van de goyim zal binnengaan, dan zal gans Israel gered worden, Rom. 11:25-26. Want alle volken zullen zich tegen Jeruzalem ten strijde verzamelen en daar wordt Israel uit gered. Maar daarvoor heeft G-d nodig dat Judah en Efrayim samen zijn. Hoe kunnen we nu Yeshua weer herkenbaar maken voor onze Joodse broeders? Door te handelen volgens Zach. 8:23 *“Alzo zegt Adonai Tz’vaot: Het zal in die dagen gebeuren dat tien mannen uit allerlei tongen der heidenen grijpen zullen, ja, de kanaf (hoek met tzitziet) grijpen zullen van een Joodse man, zeggende: Wij zullen met jullie gaan, want wij hebben gehoord dat God met jullie is.”*

כָּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת בְּיָמֵים הָהֵמָּה אֲשֶׁר יַחֲזִיקוּ עֲשָׂרָה אַנְשֵׁים מִכָּל לְשׁוֹנוֹת הַגּוֹיִם וְהִחֲזִיקוּ
בְּכַנְף אִישׁ יְהוּדִי לֵאמֹר גִּלְכָּה עִמָּכֶם כִּי שָׁמַעְנוּ אֱלֹהִים עִמָּכֶם: ס

Het is dus vervulling van profetie als wij met het Joodse volk optrekken, als wij ons aansluiten bij de Joodse levenswijze. Op die manier ruimen we struikelblokken weg (Jesaja 57:14) en mogen we de komst van het Koninkrijk der hemelen bespoedigen (2 Petr. 3:12). Dit kan ons echter wel smet en blaam bezorgen. Laten we dan een voorbeeld nemen aan de 3 priesters die onrein werden in de belangrijke taak om anderen in staat te stellen om weer in de gemeenschap opgenomen te worden.

8 Tammuz 5782 / 9-07-2022

Baruch ben Z'vulun